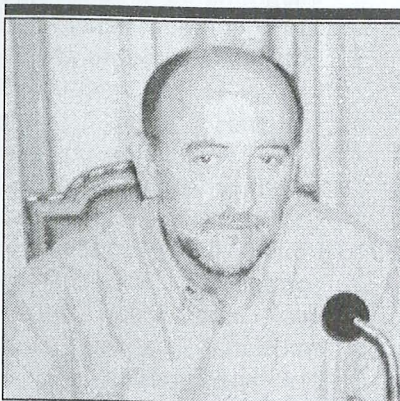


La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 15 d'agost de 2003 • Núm. 397 • Any IX • 0.75 Euros



**L'abocador de
Benicarló vulnera
la normativa
europea**

**LA PROPERA SETMANA FESTA
LA VEU DE BENICARLÓ
TORNARÀ EL 29 D'AGOST**

**Tórna la bandera blava a
la platja del Morongo
després de l'espectacle'**

Malestar veïnal pel soroll de la

TEXT: redacció

FOTOS: Il·luisa garcia

Recollir signatures, aquesta es la decisió que ha pres una associació veïnal de Benicarló localitzada al carrer Crist de la Mar per solucionar una problemàtica que els ve afectant fa diversos mesos i a la que, de moment, encara no han pogut trobar solució...

Els veïns es queixen que les nits dels divendres i els dissabtes no poden descansar des de fa alguns mesos, tot just des de la inauguració del local de la Peña els Tararots en la mateixa zona.

"Son les dos del matí i encara estan cridant, no parlen baixet, quan ja porten unes quantes copes se munta una disbauxa" explicava un dels veïns afectats, qui comentava que les reunions podien ser d'entre 8 i 10 persones a quelcom més multitudinari arribant a les 30 persones en ocasions.

D'altra banda, "ara amb la calor se deixen la porta oberta i tot se sent molt més". Aquesta situació als veïns no els fa gens de gràcia pel fet que això empitjora encara més els sorolls.

Segons assenyalen ja han cridat en diverses ocasions a la Policia Local "per a que baixen i els peguen el toc, però fins ara no hi ha hagut manera".

Asseguren que no volen que es tanque el local "de cap manera" simplement demanen que el volum de les converses siga l'adient per poder conciliar la son, ja que "som conscients que



que si se comporten no passa res, però molts dels afectats treballen al dia següent i tenen de descansar".

Davant d'aquesta situa-

ció els veïns han decidit començar una campanya de recollida de signatures per tal que "l'ajuntament prenga mesures i els done un cop d'atenció".

Segons expliquen els problemes van començar ara farà uns tres mesos, i la problemàtica no afecta ja només els veïns dels habitatges contigus sinó també "els de carrers del costat que també senten el soroll". Asseguren que després de les primeres molèsties ja van parlar amb algun dels integrants de la penya per advertir-lo del malestar veïnal.

"Els diuen que no fan soroll però la veritat es que si", comentava un altre veï que només demana als integrants de la penya que "prenguen consciència que tots hem sigut joves...".

Festes d'agost

Els veïns tenen por que amb l'arribada de les festes d'agost la situació empitjore i que el lloc siga més concorregut que mai, per la qual cosa volen deixar solucionat aquest tema com abans millor.



Penya Els Tararots

Davant d'aquesta situació els veïns han decidit començar una campanya de recollida de signatures per tal que "l'ajuntament prenga mesures"

En aquest sentit, més enllà de les signatures que ja han acordat recollir per presentar a l'ajuntament i fer la corresponent instància, exigeixen que la policia local patulle per la zona i controle aquesta situació.



L'abocador es al·legal des de 1984



El regidor de Medi Ambient del Bloc Nacionalista Valencià a l'Ajuntament de Benicarló, Juan Lores, assegura que l'abocador de Benicarló es troba en situació d'al·legalitat des del 1984.

D'aquesta manera Lores denuncia la manca de ordenances que puguen sancionar els particulars o col·lectius que facen abocaments a la zona. Aquesta denuncia es dona després que en

els últims dies produïren novament incendis en el recinte ubicat al camí Moliners.

El foc, en principi, es va iniciar de manera fortuïta en la zona autoritzada d'abocaments sòlids i va causar gran alarma entre els veïns de la zona per l'espectacularitat de les flames i fins i tot entre els vehicles que circulaven per la A7. Com sempre els Bombers es mostren incapaços d'extin-

gir l'incendi, ja que donada la composició dels residus, aquest intent seria totalment infructuós, de manera que opten per la seua autoextinció.

L'autopista 7 passa al costat de l'abocador i els automobilistes van realitzar nombroses cridades al 112 denunciant l'incendi. A l'endemà encara es podia respirar a

Benicarló el núvol que va generar el foc, ja que com en altres ocasions ha succeït, el procediment habitual és controlar el foc però deixant que cremi totalment els abocaments que allí es troben per la impossibilitat d'apagar-lo totalment.

Davant aquesta situació Lores va ressaltar que es Diputació qui se'n fa càrrec de l'abocador i, no és per tant, competència municipal. D'altra banda, el regi-

dor nacionalista insistia en que totes les mesures que s'han pres fins ara han estat de pedaç i no pas efectives a la llarga. No obstant, Lores va demanar a la ciutadania que siguen responsables amb les escombraries i que separen de forma adient els residus tal i com allí està distribuït. Aquesta nit el Centre de Salut de Benicarló va atendre a diverses persones per problemes respiratoris. Els benicarlandos i benicarlandes venim patint des de fa anys aquesta lamentable incineració -sovint intencionada- que genera dioxines així com elements contaminants i cancerígens. Sembla il·lògic llevar-se les puces d'uns als altres, quan han de ser els propis partits polítics i administracions els qui han de dotar de solucions als ciutadans i a la seua qualitat de vida.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 396.

TEXT: el lector

Fa ara aproximadament quatre anys van dedicar un tema de la setmana, gairebé un monogràfic, al que llavors van considerar excessives retribucions que en aquells dies s'havien autoatorgat els regidors del nostre ajuntament. Com es van acarnissar, que si massa diners, que si quina poca vergonya... Ara, en circumstàncies semblants -o en tot cas, pitjors- liquiden l'assumpte amb una lacònica nota on es pot llegir: "Aproven les dedicacions". Així, com qui no vol la cosa; qui es deixe guiar pel titular es creurà que la notícia fa referència a uns pobres opositors que han aconseguit superar algun examen. Però no, ni una xifra, ni un comentari, res. Tant han canviat les coses, senyora Garcia ?

L'article de Pere Bausà sobre la Bandereta del Morrongo resulta aclaparadorament il·lustratiu. Queda clar que tot això dels distintius de qualitat no és més una pura martingala, que tot es mou únicament per criteris econòmics i no per criteris d'interès públic. I també, per suposat, queda clar que els hilitos de plastilina del Prestige continuen escampant-se per tota la costa nord peninsular. Com es va lluir el senyor Rajoy amb aquesta encertada descripció de la situació del petro-

lier... tant es va lluir que en qualsevol país decent haguera deixat d'entrar a cap travessa per substituir el president del govern, però ací som així.

La carta dels germans (?) MT, J i P, no l'acabo d'entendre del tot. Es comprén que no estan massa conformes amb això de l'arranjament municipal i l'encenen un brindis al sol: els diputats madrilenys Tama-yo i Sáez poden crear escola. S'imagina vosté, senyora meua, qui podria ser el Judes a casa nostra ?

Tolito es queixa amargament del que ell anomena "la qüestió del reciclatge". Si no li falta raó a l'home. Jo mateix vaig haver-me de llegir dues vegades

"No li falta raó a Tolito en la qüestió del reciclatge. Jo mateix vaig haver de llegir-me dues vegades els lletreros"

els lletreros (bilingües) que convidaven a dipositar els paper i el cartró en els contenidors oportuns. En la meua vida he vist una "campanya de conscienciació" més matussera. Els

papers enganxats a les fronteres de cases particulars, el text ple de lletres i sense cap imatge, de fet els quatre o cinc primers paperots d'aqueixos que vaig veure em pensava que eren publicitat d'algun pub dels de per ací baix a la mar. Que no, senyora, que el regidor de Medi Ambient no té a res a veure amb tan sensacional nyap, ja ho sé.

El pelegrí segueix capficat amb les fletxes. El dia que li'n lleven una de lloc està més perdut que el senyor Romero de Tejada a l'Assemblea de Madrid, no sap per on tirar.

El gran fixtatge d'aquesta setmana ha estat, sens dubte, Olga Lluch. Escolte'm senyora, ací hi ha nivell. Està bé que les crítiques de música les faça una música, sí senyor. Igual que els articles d'informàtica que redacta el senyor Taus, sempre assenyats, sempre encertant en la diana; per cert, que ha promés el nou conseller d'Educació, Esteban González Pons, la implantació del software lliure a totes les escoles del País Valencià.

M'he quedat amb les ganes d'anar-me'n d'excursió amb aqueixos de Xiruca, entre altres coses per veure si també tinc la sort de poder-me encantar "mirant una xicona de cara bonica i perfectes curvatures" i per gaudir de l'emoció de fotre cireres; a

vore si ara als benicarlandos ens diran "furta-cireres". Sí que m'agradaria, sí, però, em cansaria, i a més, tinc temor de trobar-me amb la gran quantitat de valencians que pul-lulen per aqueixos paratges tots els caps de setmana.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA.

Tirallonga d'espifiades. Primera, la cara acogombrada que els queda als personatges que apareixen a la foto de la contraportada; seran les necessitats del maquetador.

El titular de la portada sembla redactat per Caballo Loco o Nube Veloz: "SEGONS EL BLOC PRIMER MES BALANÇ POSITIU". Segona, les interessants puntualitzacions en matèria d'ecologia del senyor Bausà solen ser tan dramàtiques que fan ganes d'allargar a córrer, però d'ací a posar-li la pàgina a la secció d'esport n'hi ha un tros massa. Tercera, quin embolic s'han fet amb els diferents tipus de lletra, que no s'ho mira ningú això abans d'imprimir-ho o què. Quarta, encara que redundant, què farem amb les faltes d'ortografia ?

Tolito ● ● ●

Bones festes a quasi tots!!!

En arribar les festes, any rere any, hem d'engolir el tòpic institucional del treball dur de l'any que ens ha fet guanyar el dret a una setmana d'oci i esbarjo. El cíclic i estúpid missatge pretén, ara sí, igualar-nos a tots. Al funcionari col·locat pel Partit i al que ha tret la

plaça honradament. Al polític complidor i al que no ha complit. Al constructor decent i a l'especulador. Al periodista ètic i al propagandista. A l'abnegat llaurador i al miserable intermediari. Al petit estalviador i al gran banquer. Al treballador de fàbrica amb horaris del

s. XIX i a l'empresari que no sap què fer amb els diners negres. En definitiva, al llop i les gallines.

Com no volem participar d'aquesta mena d'igualtat ens permetem aquest apèndix. Demanem una xicoteta úlcera d'estómac per al llop que el recorde la

seua humanitat i per a qui es sentiga gallina li oferim aquest consell: imaginar la cara del vostre llop al fons d'eixe vàter amb crostes marrons mentre pixes el vuitè gin-tònic. No arregla res però és molt terapèutic.

La Guillotina política per Robespierre

Butxaques

Bé, veig que porto el personal d'aquesta casa, i algun de fora també, una mica esvalotat. Tinc la sensació que alguns es prenen les meues paraules com si fossin mastegots. No és per a tant. No cal agafar-se les coses tan a pit que després passa el que passa. Però bé, deixem-nos de conya i anem per feina.

Ja han vist els sous que s'ha ficat el complex govern-oposició (quina esquizofrènia) PP-BLOC? N'hi ha per caure de cul. Veiem alguns exemples de dedicacions parcials: dels 1.258€ (209.000 peles) de Guzman (BLOC) i Domingo

(PP), a les més pobres, 850€ (141.000 peles) d'Arayo (BLOC), Marzal (PP) i entremig algun més elevat com el de Lores (BLOC) i Traver (PP), 1.105 € (183.000 peles). I això amb la Seguretat Social a banda! I en són vint-i-un (21), quatre més que a la passada legislatura! Mare de Déu quin "pastón".

Quasi, quasi, diria que això de l'"Acord de Governabilitat", **pepebloc**, ens costa bastant més que tot el consistori de la passada legislatura junt. El PP com sempre, pesseteros o haurem de dir euroteros, però els del BLOC han passat de

cobrar quatre "xavos" la passada legislatura, a anar de gairó, pel que ara els hi pesa la butxaca. I el PSOE a cobrar per assistència. Els benicarlandos devem ser rucs per naturalesa, tenim el que ens mereixem. Pensant que acabaria així, a la meua col·laboració de juliol ja vaig dir que allò del **Benicarló més i millor**, podia tenir unes connotacions diferents a les inicialment utilitzades, i mira tu per on, no em vaig errar, quan ja s'han repartit el pastís, **Benicarló segueix sent, més i millor, per a la seua ... butxaca**.

Per cert, encara que ja

no em queda més espai (no us penseu que he oblidat el regidor estrella de les últimes setmanes, el de Medi Ambient, que no parla i quan ho fa ...), algú em podria explicar com és que li demana al PP que resolga el tema dels abocaments il·legals i de la crema d'escombreries, si la seua regidoria, **de govern**, és l'encarregada d'aquestes qüestions? Ja ho deiem abans, quina esquizofrènia.

I damunt li paguem 183.000 peles. Si senyor, balanç positiu. I tant!

Internautes a la Campus Party

TEXT: povet.com

La setena edició de la Campus Party, la major trobada d'usuaris d'Internet del món, es va iniciar ahir fins els proper 17 d'agost a la Ciutat de les Arts i les Ciències de València. Fins

allí s'han desplaçat diversos internautes de Vinaròs i Benicarló per a participar en l'experiència. Es tracte d'una trobada on a més de poder accedir a Internet a velocitats astronòmiques, els participants podran adquirir

coneixements de videoperiodisme, robòtica o realitat virtual. La Ciutat de les Arts i les Ciències és per quart any consecutiu la seu de la Campus Party, fins on ja s'han traslladat diversos internautes de les nostres comarques, entre ells el

conegut Benjamín Miralles, organitzador d'una experiència similar a petita escala a Vinaròs, durant les festes de Carnaval, i el benicarlando Salvador Gregori, encarregat de l'organització d'enguany del Netwekeend que es celebrarà el dia 22.

Torna la bandera blava

TEXT: noemíoms

La platja el Morrongo de Benicarló torna a lluir la bandera blava que ratifica la qualitat de les seues aigües després de diverses setmanes d'absència.

L'ajuntament va decidir retirar el distintiu europeu després que en els inicis del mes de juliol es detectés l'abocament d'aigües fecals en la mateixa, una circumstància que va provocar gran polèmica entre els banyistes que van arribar a presentar escrits de protesta en l'ajuntament queixant-se de la mala olor i de les molèsties i riscos en general que estava provocant l'abocament en la zona. A més, les proves de

l'aigua indicaven que aquesta es trobava per sota dels paràmetres de qualitat que requereix la bandera blava, no obstant, continuava sent apta per al bany.

Després de detectar-se i localitzar-se la causa del problema, una bretxa en una canonada, i reparar-se posteriorment, la platja ha recuperat novament la qualitat de les seues aigües, segons s'apunta des de l'ajuntament. En aquest sentit, les últimes analítiques practicades a la platja revelen que aquesta ha recuperat les seues condicions habituals catalogant-se la qualitat de les seues aigües entre bona i excel·lent.



Aprovades les bases per a la selecció de monitors de la Universitat Popular

TEXT: noemíoms

L'Ajuntament de Benicarló a través de la Universitat Popular ha fet públiques les

bases que han de regir la selecció dels monitors per als seus cursos. Dintre dels cursos programats per al 2003-2004 es poden trobar les modalitats de dibuix i

pintura, ceràmica, restauració de mobles, ceràmica per a bonsais, tall i confecció, art del maquillatge, francès, anglès, alemany, valencià, informàtica, Inter-

net i castellà per a estrangers. El termini per a la presentació de les instàncies finalitza el 29 d'agost.



ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs



La Policia Local deté a un presumpte agressor amb arma blanca

TEXT: noemíoms

La policia local de Benicarló va detenir la nit del dijous a un individu com a presumpte autor d'una agressió amb arma blanca. Els fets van ocórrer a mitjanit, quan els agents patrullaven de camí al carrer Mare Moles, d'on havien rebut l'avís que s'estava produint una baralla. Una vegada al lloc, els policies se n'adonaren que al carrer de M^a

de Deu del Mar havia un home amb una ferida al coll provocada per una arma blanca. Davant la gravetat que aparentment revestia la ferida, els agents van procedir a traslladar de forma urgent al ferit fins el centre de salut de Benicarló.

Posteriorment, iniciades les primeres investigacions i gràcies a la col·laboració ciutadana, els agents van

poder localitzar en l'interior d'un establiment públic del carrer Vinaròs a un individu al que presumptament se li atribueix l'autoria de l'atac. Amb l'objectiu de verificar els fets, els agents de la policia local de Benicarló van identificar a Mustafa D., de 25 anys d'edat i domiciliat a Benicarló al que més tard se li va confiscar un ganivet de considerables dimensions que duia ocult

entre la seva vestimenta i amb el qual presumptament podria haver agredit a la víctima.

Després de fer-se amb aquesta prova, la policia local va detenir a l'individu, Mustafa D., com presumpte autor d'agressió amb arma blanca i el va posar a disposició judicial

Cloenda del VIII Festival Internacional de Música Antiga i Barroca de Peníscola

TEXT: olgalluch

El Festival Internacional de Música Antiga i Barroca de Peníscola, que es desenvolupa del 4 al 12 d'agost, ha ofert, com cada any, concerts d'agrupacions d'un altíssim nivell.

L'Ensemble Capella Mediterrània oferí obres del segle XVII i XVIII, pertanyents a l'arxiu musical de la catedral d'Oaxaca (Mèxic). El repertori integrà obres de Sebastián Durón, Antonio Salazar i Manuel de Sumaya, entre altres autors. L'agrupació, composta per soprano, violí, guitarra barroca i tiorba, viola de gamba, òrgan i cèmbal, va demostrar la seua especialització en la música antiga americana.

Per la seua banda, Capella de Ministrers juntament amb el Cor de la Generalitat Valenciana interpretà el Llibre Vermell, sota la direcció de Carles Magraner. L'actuació dels



músics valencians va posar en relleu la bellesa de les peces del cançoner, constituït per deu cançons sacres en llatí, en català i en occità. Cal remarcar la composició del Contrafactum de Morella, extreta d'un fresc del convent de Sant Francesc de la capital dels Ports. Tot plegat, una joia de la nostra cultura.

El conjunt vienès Accentus Austria, especialitzat en la música antiga de la península ibèrica i dels pobles del Mediterrani, va dur a terme la seua actuació amb gran acceptació

per part del públic assistent. El repertori integrà des de romanços sefardites dels jueus hispànics i música culta i popular de finals del segle XV i principis del XVI, fins a la polifonia posterior, incloent música tradicional húngara-turca i música turca del segle XVII. Van destacar les intervencions de Tamas Kis, especialista en cants del folklore hongarès, turc i eslovac, acompanyat per kobos (llaüt hongarès), i viola de roda.

El conjunt vocal Amaryllis Consort interpretà la

col·lecció de madrigals anglesos publicada en 1601 per Thomas Morley, compostos en honor de la Reina Isabel I d'Anglaterra. D'aquest concert va destacar en gran mesura la qualitat tècnica i la musicalitat de les veus enfront al repertori interpretat, una mica monòton a causa de la repetició dels versos del final de cada peça.

Finalment i com a cloenda del prestigiós festival, el públic va poder gaudir de l'actuació de The Orlando Consort. El quartet, format per Robert Harre-Jones (contratenor), Charles Daniels (tenor), Angus Smith (tenor) i Donald Greig (baríton), va oferir música de l'Europa Medieval i del primer Renaixement. El concert, que va acomiadar el Festival fins al proper any, confirmà la seua condició de plat fort d'aquesta edició.

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

A l'atenció de la senyora directora de la Veu de Benicarló.

Senyora directora, llegeixo entretinguda els articles d'opinió que circulen per la seua revista, són prou divertits, però últimament, em sembla que tenen un problema d'opinions contràries entre els seus col·laboradors, encara que això penso, és bo, li dona credibilitat al seu mitjà.

A mi, personalment, l'opinió dels seus col·laboradors és una cosa que no em fa caure d'enloc, però si hem de criticar a tots pels seus actes, ho hem de fer amb la mateixa vara de mesurar. Siguen del partit que siguen.

No em sembla correcte la mania persecutòria que pareix, sosté, qui li escriu la senyora Garcia, contra el pobre Robespierre, i fins i tot contra algunes editorials. La veritat, em sembla que aquest senyor està

ficant el dit a la nafra en cadascun dels seus comentaris, sobretot perquè aquesta gent del Bloc que ara ha entrat a l'ajuntament s'està lluint amb la seua forma d'actuar. O, no creu que si aquesta espècie de vals (em refereixo al ball), arrimant-se on siga per tal d'aconseguir una mica de poder, o hagués ballat un altre partit, hores d'ara, i sense cap mena de compassió hauria rebut més bufetades que el pal d'un galliner?

No siguéssim cínics, quan la gent comença a dir les veritats, els primers que s'escandalitzen solen ser els que més han d'amagar. M'agradaria que algun llest m'expliqués com se menja un pacte amb el PP, després d'haver estat dotze anys (12 amb número, per si no ho veuen bé) dient, a tort i a dreta, que el PP era un partit prepotent, arrogant i que només pensava amb

la seua butxaca. Veient esdeveniments passats, hom pot pensar que els regidors que van estar anteriorment al Bloc eren una colla de beneïts, i els d'ara ..., una colla d'espavilats.

Ah, i carregar les culpes del no pacte de progrés PSOE-Bloc a l'esquenes de la gent socialista, buscant una trama com si fos la de Madrid, per tal d'enfonsar el Bloc a les properes eleccions, em sembla bastant recaragolat. Si m'apura, fins i tot patètic. Ha estat el Bloc solet qui s'ha ficat allà on ha volgut.

No va estar aquesta nova fornada d'independents qui va agranar (i no sabem la raó), d'una plomada, els elements més destacats que tenia el Bloc en l'anterior legislatura? Les dedicacions parcials, amb els sous desmesurats que s'han ficat, els hi ha obligat algú a quedar-se'ls? Per ficar-li un exemple, per una regidoria

de "xixa i nabo", Serveis Informàtics, que no sabem per a que serveix (l'ajuntament ja té informàtics que fan eixa feina), 850€ (141.000 ptes), no li sembla excessiu. I podríem parlar-ne de les altres. Però tant se val, a més d'un ja li hem vist el "plumero".

Mire, senyora directora, jo no he escoltat ningú del Bloc que hi renunciés a la seua dedicació parcial, tal com va dir el senyor Guzman en el ple del mes passat que farien. En canvi al PSOE, sí (ho ha mantingut en els dos plens). No creu que amb això sobren comentaris. Jutge vosté mateix qui actua hipòcritament.

Nota: perdone la llargària d'aquesta carta, però sintetitzar d'aquesta manera el què una pensa és prou difícil.

Joana Querol Marín



CARXOFA: A qui ha decidit ficar al programa de festes que tenim plaça del País Valencià en comptes del nom cutre de la Comunitat Valenciana.

Almenys hi ha gent intel·ligent i amb seny. A veure si els nostres governants prenen exemple, sobretot ara que hi és el Bloc.



PANISSOLA: al nostre irrepitible alcalde, la salutació del programa de festes no té desperdici, pareix que Benicarló és una ciutat que ho té tot, quasi la vuitena meravella del món. Com l'ha fet ell, és deu pensar que els benicarlandos som

borinots i la bandera blava una xufra.

CULTURAL
ASSOCIACIÓ LA FERAM
BENICARLÓ

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/
JOSEP BARBE
VICENT BORRA
NOEMÍ OMS
RAMON PARÍS, J. GORIC
Fotografies/
i JOAN C.

Senyora directora:

Fins diumenge passat jo era un ciutadà exemplar. D'aquells que tot el veïnat en parla bé perquè periòdicament diposita les escombraries al seu lloc. Sovint sortia de casa amb tres o quatre bosses que anava repartint pels diferents contenidors on dipositava el seu contingut. Diumenge passat, vaig sortir de casa amb la meua càrrega habitual, però amb més vidre que de costum per un sarau que hi vam celebrar. Primer vaig deixar la bossa de les coses no reciclables al contenidor que tinc a uns cinquanta metres de casa. Amb els dits gangrenosos per l'efecte de les anses de les bosses, em vaig dirigir als altres contenidors. Després de recórrer un parell de centenars de metres, vaig arribar-hi. Primer vaig deixar el paper, després el plàstic i final-

ment el contenidor de vidre havia desaparegut! Vaig fer una petita caminada pels voltants, però el contenidor verd no apareixia. Els meus dits índex i mitger de la mà dreta es trobaven més prop de l'amputació que d'imitar al Colón del port de Barcelona. Vaig dubtar uns moments. La meua consciència ciutadana em donava dues opcions: a) tomar a casa amb la mercaderia, o b) buscar un altre contenidor verd. Les vaig descartar totes dues vist que els meus soferts dits no podrien sobreviure al solidari viatge. Arribat a aquest punt, vaig prendre una decisió salomònica a l'hora que pràctica: vaig deixar la bossa del vidre al lloc on abans descansava el contenidor verd. Potser la culpa no siga només meua.

Vicent G.

El vaixell del riure va atracar a Benicarló

El vaixell 'Philos' patronejat per Tortell Poltrona va sortir la passada setmana del port del Masnou (Barcelona) i recorrerà diversos ports en una travessia pel Mediterrani per a "**recollir riales que acompanyaran la petició formal que Pallassos Sense Fronteres farà a la Unesco perquè el riure siga declarat Patrimoni de la Humanitat**".

L'itinerari previst fins als primers dies de setembre, passaran pels ports de Benicarló (8 d'agost); Castelló (9 d'agost); Gandia (11 d'agost); Calp (13 d'agost); Santa Pola (16 d'agost); Cartagena (Múrcia, 19 d'agost); Aguilas (Múrcia, 21

d'agost); Mojácar (Almeria, 23 d'agost); cap de Gata (Almeria, 25 de agost); Roquetas de Mar (Almeria, 27 d'agost); Màlaga (29 de agost); Benalmádena (Màlaga, 31 d'agost); Estepona (Màlaga, 29 de agost); Algesires (Cadis, 4 de setembre) i Tarifa (Cadis, 5 de setembre).

La primera recollida de riales, la hissada de la bandera i el comiat del vaixell, va comptar amb la participació de desenes de turistes i benicarlandos que en el matí de divendres prenién el sol al Morrongo. L'embarcació va romandre al Port Esportiu de Benicarló.

Editorial



Problemes de convivència

Una colla de joves ha decidit muntar-se pel seu compte una alternativa a la "marxa tradicional", passen de pubs i de discoteques i en un local es fan les seues festes. No hi ha res de mal en això, fins i tot hom podria pensar que està molt bé que la joventut tinga iniciatives. Ara bé, no hauria de ser inevitable que les activitats lúdiques que organitza aquesta colla entren en

conflicte amb la tranquil·litat dels veïns del local en qüestió.

És allò que ens deien a l'escola de menuts, la llibertat d'algué s'acaba on comença la del seu veí. La dificultat està a posar els límits. El més raonable seria solucionar el conflicte amb diàleg, però és cert que hi ha vegades que la gent no es pot posar d'acord; per les circumstàncies

que siga. És humà que hi haja punts de vista diferents. En aquests casos, com sembla ser que passa en l'afer que ens ocupa, no hi ha més remei que buscar algú que decidesca i que tracte de posar les coses en el seu lloc. No passa res, ningú s'ho ha d'agafar com una cosa personal. Haurà de ser l'autoritat -la policia local, la guàrdia civil o fins i tot la Justícia ordinà-

ria- qui pose les coses en el seu lloc i qui no tinga raó haurà d'aguantar-se

Per cert, deu ser veritat això que diu Marcelino Domingo que no hi ha suficient dotació de policia local, perquè els veïns han cridat en diferents ocasions els municipals i no hi han pogut acudir a tractar de calmar els ànims.

SUSANNA ANGLÉS,
ERÀ, PERE BAUSA,
S, XAVIER BURRIEL,
CARLES LLUCH,
JOSEP V. TAUS i GRE-
O SEGARRA
LLUISA GARCIA
ARLES ADELL

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS- 242-95
Imprimeix/ GRÈVOL.
PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

La Via de la Plata

Etapa 30

Xunqueira - Outerelo - A Pousa - Salgueiros - Gaspar de Lamela - Castellada - Ousende - A Neta - Pereiras - A Castellana - Reboredo - Venda do Gumial - Seixalbo - Ourense

TEXT: tonyofibla

Encara no hem sortit del poble i perdem els Anyós. Els esperem, no venen, reculo, no els veig i seguim, hauran anat per un altre carrer. Quan ja estem fora del poble els sento que venen per darrera.

El camí avui és quasi tot per carretera. Xafem un poc de terra al principi i un poc al final. Aquesta carretera ja està molt més transitada, no és com les anteriors. Es nota que anem a entrar a una ciutat més gran. Si no fora per l'asfalt, l'etapa és molt bonica, la típica Galícia de les postals tota plena de prats. Els sis últims quilòmetres, en canvi, ja se sap: polígon industrial i la urbs.

Avui toca el mateix esmorzar que ahir: empanada i cervesa el que passa que l'empanada d'avui no és del dia però igual cau.

Quan apleguem a Ourense com portem un mapa ens orientem molt bé i de seguida estem al magnífic alberg, a l'antic convent de Sant Francesc. La finestra dóna al cementiri de s. Francesc amb un inscripció que resa: El término de la vida aquí lo veis El destino del alma según obréis.

Quan anem a dinar apleguem els companys. Ho han fet amb un bon temps. Lluc



s'ha portat bé, ja és un veritable pelegrí.

Després de dinar em sento al sofà de l'alberg i caic rodó. M'haig quedat KO.

Després Vicent, Àlvar i jo anem a l'estació de tren per a comprar el bitllets de tornada. De passada entrem a la catedral. Una passada! És preciosa, sobretot el Pòrtic de la Glòria policromat molt semblant al de Santiago.

Per a anar a l'estació del tren hem de creuar el Minho i el passem pel pont romà. Ja tenim els bitllets de tornada cap a casa per al dia setze d'agost sortint d'A Corunha. Ens costa una bona estona poder aconseguir-los ja que els trens, a partir del dia 15,

van tots plens. Ens faran fer unes combinacions estranyíssimes però tenim bitllets.

“Ja tenim els bitllets de tornada cap a casa per al dia setze d'agost sortint d'A Corunha”

De tornada cap al centre visitem las Burgas, un jardí molt bonic on hi ha una font on l'aigua surt a 67° C.

Avui, en teoria, ha d'aplegar la comitiva de matxos i rucs ací. La romeria ha sortit de Fuente Robles de Salvatierra on hi ha un capella entusiasmat per la

Via de la Plata. Pel que ens han dit, en aquesta romeria, participa gent de tot l'estat, van més d'un centenar de persones amb carros i portem, a més del sant de dos metres, fogons i perols per a fer el menjar. Ja veurem la que s'arma.

Cap al tard, quan ja no fa tanta calor, anem a pegar un passeig tots junts i aprendre alguna cosa a la bonica i porticada plaça major. Després busquem un lloc per sopar. Ja que no hem dinat massa bé, intentarem sopar un poc millor.

Prop d'onze tornem cap a l'alberg i veiem que els burros no han aplegar, com no hi havia prou lloc han tirat cap a Cea, segons ens han dit.

Ourense en una capitalleta molt bonica i amb vida. Es nota que la ciutat està creixent en tots els aspectes: urbanístic, cultural, social, ... Ens ha provocat a tots una molt bona impressió.

A l'alberg continua no havent cap tipus de control. Hi ha un home que no és ni pelegrí ni res. No sé quina marxa porta, ell diu que és mig encarregat de l'alberg, que la seua dona és la psicòloga de la presó, que és l'encarregat de l'alberg que han fet a Bandeira. Vuits i nous i cartes que no lliguen.

Jordi Maura



Maquis

MAQUIS, El puño que golpeó al franquismo. Josep Sánchez Cervelló (Ed). Carles Llauradó, Antonio Flores, Teresa Roigé, Marc March, Joan Carles Lleixà. Edicions La Flor del Viento (2003)

En una societat mancada d'herois i on ja ningú -o quasi ningú- 'es tira a la muntanya' per canviar les coses, sorpren llegir llibres com **MAQUIS, El puño que golpeó al franquismo**. Amb una cuidada presentació i un recull fotogràfic impactant, el llibre recorda la gesta i el fatídic final de l'Agrupació Guerrillera de Llevant i Aragó (AGLA). Després de l'alliberament antifrancuista de la Vall d'Aran, l'AGLA va experimentar un moviment que va arribar a posar en escac els feixistes de la zona que comprén les comarques de València, Conca, Tarragona, Castelló i Terol, configurada com a capital dels maquis.

En la narració dels fets, el llibre -obra de diversos professors de la Universitat Rovira i Virgili- no oblidia el context internacional, la 'traïció' internacional i el paper jugar pel bloc comunista i el PCE a l'exili francès -més ocupat per guardar la roba, que d'ajudar a uns centenars de guerrillers contra tot un imperi armat i dictatorial que aviat va engegar la maquinària propagandística per identificar internacionalment els maquis amb bandolers o lladres.

El llibre publica documents del Servei d'Intel·ligència de la Guàrdia Civil (SIGC), entrevista els seus protagonistes i recull amb noms i cognoms personatges, enllaços que recolzaven la causa dels maquis a les nostres comarques i les defencions practicades i la posterior repressió franquista.

Son curiosos alguns episodis com l'alliberament de pobles com Canet lo Roig

on ben entrats els 50 es va cantar la Internacional i repartir propaganda com '**El Guerrillero**' o '**El Mundo Obrero**'; les desenes de detinguts a Càlig, Benicarló o Vinaròs per sospitar de la seua pertanyença a grups de recolzament als maquis; el descobriment del campament de Rafelgarí (Fredes) o al Turmell i alguns dels sabotatges o accions que els guerrillers realitzaven per fer sentir la seua veu i sostindre el funcionament de l'organització. Entre estos és digna d'incloure a una pel·lícula l'episodi on el Governador i el capità militar de Morella visiten la ciutat emmurallada en festes i els maquis atempten contra les instal·lacions elèctriques de Electra del Maestrazgo, deixant la comarca sense llum i amb un ampli ressò, que era l'objectiu buscat.

El llibre revela sense pèls a la llengua l'obscurantisme a l'arxiu històric del Partit Comunista d'Espanya

(PCE) i la paranoia que en certs moments va ocupar el cervell dels seus màxims dirigents al sud de França -cas de Santiago Carrillo- ordenant execucions entre guerrillers aplicant una fèrria, i ara incomprendible, disciplina de partit.

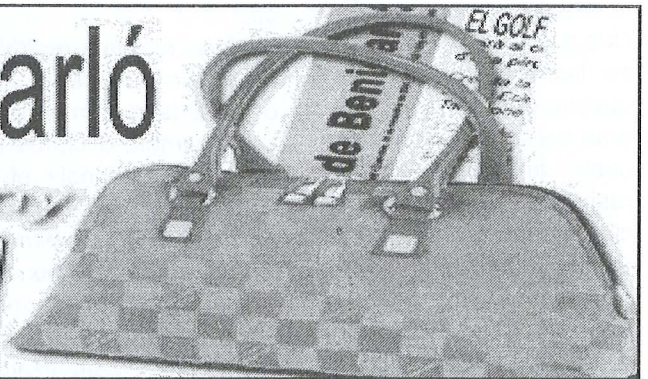
Al llibre apareixen personatges com el 'Cincorrà' o 'el Conill d'Ares' o Florenci Meseguer '**La Pastora-Durrutí**', nascut a Vallibona i que es va fer a les muntanyes de la Tinença i Tarragona convertint-se en terrible guerriller per una amarga rancúnia quan la Guàrdia Civil el va despullar i es va mofar dels seus dos sexes, ja que era hermafrodita.

Els maquis van patir la incomprendió, la marginació i la por. El llibre és altament recomanable ...

La Veu de Benicarló

un regal per a tot l'any

subscriu-te !!



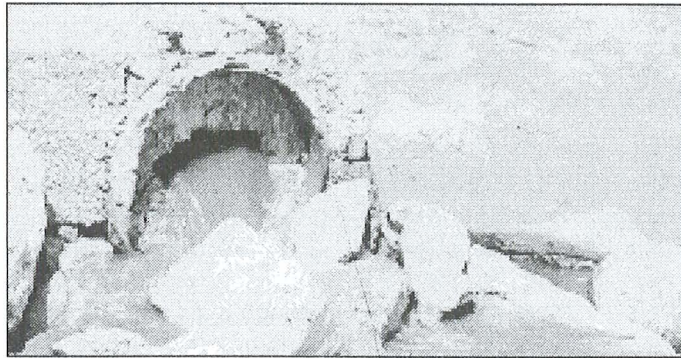
La Veu, des de 1995

PLATJA DEL MORRONGO, BANDERA BLAVA? (i 2)

TEXT: pere **bausà**

El dimecres 6 de juliol es tornava a hissar la bandera blava a la platja del Morrongo, retirada el 22 de juny per l'abocament d'aigües fecals. Una setmana abans, el regidor d'obres i serveis havia donat per solucionat el problema i assenyalà que l'origen de l'abocament havia sigut "fortuït", agreujat per donar-se en plena temporada estival. Però, no serà aquesta una prova més del mal estat generalitzat del sistema de sanejament del municipi?

El sistema de sanejament és el conjunt de conductes i instal·lacions que serveixen per a l'evacuació de les aigües pluvials i residuals. A Benicarló, les aigües residuals i pluvials són abocades a la mar per tres punts. Els situats a la platja del Gurugú (parador) i el de la platja del Morrongo vessen pluvials. El del Morrongo que baixa pel Passeig Marítim, va per l'antic llit del barranc de Sant Mateu. El tercer correspon a l'emissari submarí de l'Estació de Pretractament (EP) de la Mar Xica. Allí arriba tant aigua residual com de pluja. Gràcies a unes bombes, l'aigua es llençada a més de 2 quilòmetres de la costa. Un gran col·lector, paral·lel a la costa, arreplega les aigües residuals i pluvials de tot el clavegueram del poble. Porta totes aquestes aigües fins a l'EP, gràcies a unes bombes d'impulsió situades a la platja del Gurugú. Hi ha un col·lector d'aigües industrials, per dins de la rambla de Cervera, des del polígon indus-



trial fins l'EP.

Les deficiències del sistema de sanejament són nombroses. L'emissari, que llença aigua no depurada, s'ha trencat moltes vegades, abocant a poques metres de la costa. Benicarló des de l'any 2000, està incomplint la Directiva 91/271/ CEE, que obligà a depurar les seves aigües residuals a tots els municipis de més de 15.000 habitants. L'Estació Depuradora d'Aigües Residuals (EDAR) de Benicarló fou licitada a finals de 2001 i està previst que entre en funcionament a 2004, data molt poc probable quan encara no s'ha aclarit el tema dels terrenys. La seva ubicació prevista obligarà a bombar totes les aigües residuals i gran part de pluvials des de l'EP actual a la mar Xica, fins la futura EDAR, amb una gran despesa energètica.

Una riuada destruï el col·lector industrial a 2001, omplint la desembocadura de la rambla d'aigües residuals. Hom coneix el mal estat de moltes parts del clavegueram i la seva insuficiència per al creixement urbanístic del municipi. També se sap que hi ha claveguerons -canalitzacions d'aigües residual dels edificis- connectats als col·lectors de pluvials del Gurugú i del Morrongo. De fet, no

hi ha cap plànol del clavegueram municipal. La tendència actual és la realització de sistemes de sanejament separatiu -dues xarxes, pluvials i aigües residuals- en compte del sistema unitari d'una única xarxa. Malauradament, en zones urbanitzades recentment encara es continua amb un sistema de sanejament unitari.

A meitat de juny es produí el vessament aigües residuals urbanes al Morrongo. L'analítica setmanal de l'aigua de bany de la conselleria, del 18 de juny, fou preocupant: 7500 bacteris coliformes -responsables de malalties digestives- per 100 mil·lilitres (ml); amb 10.000 s'hagués clausurat la platja i està molt per sobre del valor màxim (500) per a una platja amb bandera blava. L'alcalde decidí arriar la bandera però la gent continuà banyant-se al costat del col·lector. Caldria haver tacant l'extrem sud de la platja, però podria haver-se espantat el turisme. La mostra d'aigua no es pren a la mateixa sortida del col·lector i allí podien haver més de 7500 bacteris per 100 ml. Primer es van fer responsables de l'afer a les bombes de l'emissari que no donaven abast a evacuar tota l'aigua que arribava a l'EP, el doble que l'any

passat per l'aigua llençada per unes obres de prop de l'Auditori. Després que eren unes connexions il·legals d'aigües residuals al col·lector de pluvials del Morrongo; es parlà de portar un robot per esbrinar on hi eren. Finalment es troba "la causa": el trencament d'un antic sobreexidor del col·lector d'aigües pluvials del Passeig Marítim per la col·locació d'un clavegueró, feia que les aigües negres d'aquest sortiren a la platja. Que l'Ajuntament sospita l'existència de connexions il·legals ha quedat clar. Tot l'assumpte ha posat en evidència el mal estat de la xarxa de sanejament i, fins i tot, el seu coneixement.

El caire turístic de la bandera blava ha estat molt clar a Benicarló des que es va concedir per primer cop. Els informes de sol·licitud de l'emblema eren elaborats per l'antic tècnic de turisme, deixant al marge al regidor de medi ambient; per aquesta i altres raons va dimitir d'aqueix càrrec Xavier Rodríguez. Actualment és la regidora d'Agricultura i Turisme la competent en aquest tema.

Més ens valdria preocupar-nos de reduir o evitar les emissions gasoses provocades per la crema de l'abocador de residus i del vessament d'aigües residuals no depurades a la mar, durant tot l'any, i no tant sols per a l'obtenció d'un guardó que cada cop té menys prestigi.

Possiblement, a partir de 2004, s'aplicarà una nova directiva per a les aigües de bany, més restrictiva que l'actual que té més de 25 anys. Esperem que ens agafi preparats.

L'aposta per unes Festes més gratuïtes

TEXT: noemíoms

Innovacions importants les que presenten en aquesta edició les festes patronals de Benicarló, entre altres aspectes, la gratuïtat de la major part dels espectacles, "aquest any volem que les festes siguin més populars i convertir en actes gratuïts aquells que fins el moment s'han pagat sempre" explicava el regidor de festes José Joaquín Bautista i afegia "volem que la gent gaudisca, ja que paguen la contribució tenen dret a gaudir".

Segons l'edil, aquesta iniciativa és de moment una experiència pilot, de manera que "depenent de com surta continuarem en aquesta línia o canviarem els conceptes".

Les festes començaran dissabte que ve amb la cita obligada del ball de gal·la, "el certamen" que en aquest cas és de pagament i contarà amb l'actuació de dues orquestres, la Costa València i la Maestronic, un cartell que té com objectiu màxim que ningú s'assega a la cadira, "que es balle".

El dimecres 20 de nou les orquestres seran les protagonistes en la nit de les entitats, L'Havana i Stradiva-

rius, unes orquestres que l'any passat ja no van poder oferir el seu espectacle a causa de la pluja.

La cita el diumenge 17 està a la pista annexa del pavelló poliesportiu per a veure la nit de revista amb els Germans Calatrava, un espectacle que a pesar de tenir sempre preus molt populars en aquesta edició serà completament gratuït.

Des de la comissió de festes també s'ha pensat en els més joves per aquesta raó s'han planificat dos concerts gratuïts dirigits especialment a aquest col·lectiu, el primer tindrà lloc el dilluns, amb la cabra mecànica i el segon el dissabte 23 amb MClan. A nivell musical destaca també el concert que organitza la penya Encenedor, aquest si pagant entrada, que contarà amb les actuacions de Breed77, Hamlet i Söber.

D'altra banda, actes emblemàtics com el sopar de Pa i Porta per a 4.000 persones a la plaça Constitució, amb begudes gratuïtes incloses, la segona volta a peu pel terme municipal o la concentració de cotxes antics tornaran a convertir-se en actes estrella en el programa de festes que ja s'han començat a repartir.

Una de les novetats més destaca-

des arribarà el dijous a través de la nit de teatre amb la representació de 2 sainets, es tracta "d'una aposta nova i gratuïta". De la mateixa manera, es contarà amb l'actuació de la colla de castellers de Tarragona el dissabte 16 a la tarda. D'altra banda, la fira alternativa canvia la seva ubicació habitual en el carrer Sant Joaquim per la plaça Mestres del Temple, mentre que el Mercat medieval eixampla els seus límits i s'espargarà per tota el carrer del Carmen; serà els dies 20 i 21.

A pesar de la gran oferta en actes la cita estrella tornaran a ser "els bous a la mar" des del dilluns 18 fins el dissabte 23, mentre que el divendres 22 es podrà veure també una exhibició de "bou embolat".

Les festes del 2003 tindran un pressupost de 42 milions de pessetes, però segons el regidor de festes José Joaquín Bautista, aquest gir popular de les festes no tindrà efectes econòmics greus, ja que si bé és cert que el diners per a contractar els espectacles es treu de les actuacions, això "va d'acord amb la tendència i si la gent demana que siguin gratis ens hem d'adaptar".

Hermanos Calatrava

Una vegada més, Los Hermanos Calatrava actuen a Benicarló. Ja ho van fer anys enrere, als voltants de l'any 1966 en una plaça de bous portàtil instal·lada al Passeig Marítim, just on ara hi ha la pista poliesportiva i el jardí. Per aquell escenari van passar els primers artistes del moment, com ara Karina, Juanito Segarra i em sembla que fins i tot l'incombustible Manolo Escobar.

Què podem dir dels Hermanos Calatrava que la gent no sàpiga? Pràcticament res. Els seus espectacles exploten fins a l'extenuació la lletjor del Paco i la plantositat del Manolo. Poca gent deu saber que el seu primer cognom és García, i que Calatrava correspon al segon cognom del pare de tots dos, que es veu



que van considerar més adient per obrir-se pas al món de l'espectacle. Aquests representants del "humor del nuevo milenio" han protagonitzat set pel·lícules (?) i ja porten gravats gairebé una vintena de discs (!!!). Entre les seues aparicions a la gran pantalla podem destacar la divertidíssima i original pel·lícula "EI ETE y el OTO", magistral adaptació cañí d'una mediocre cinta de Steven Spielberg. Ningú no s'ha de perdre aquest magnífic espectacle, i encara més si tenim en compte que l'accés és totalment i absoluta gratuït, de bades. Vinga, que no val res, que no cal rascar-se la butxaca ni fer cap dispendi.

Fins i tot no hi ha consumició mínima obligatòria, i es poden portar una garrafeta d'aigua de casa per si la calor i la set apreten. Espectacle dissenyat a la mida dels distingits turistes que ens visiten, preferentment si la seua procedència és de la zona central del riu Ebre. Un nou èxit i gran iniciativa, una vegada més, de l'encarregat de la secció de carrincloneria del programa de festes, amant incondicional de la caspa nacional d'Espanya.

No tenen una audiència bestial alguns programes cutres de les televisions públiques i privades? Doncs, endavant, tothom a gaudir de l'invent.

Fester Fotre

PRIMERA GRAN VICTORIA

TEXT: rodolfo **serrano**
paco **delcastillo**

Una setmana més, en ple mes d'agost i al punt més fort de la calor, algú pretén que pugui omplir tota aquesta fulla que potser algú estiga llegint en aquest moment.

Novetats novetats, allò que es diu coses noves, la veritat és que no n'hi ha massa. El Benicarló va jugar el seu "tradicional" partit d'inici de pretemporada davant el Càlig el passat dissabte i va guanyar per zero a cinc. Pel que m'ha contat un aficionat calijó que hi va assistir, l'equip que dirigeix i copresideix Xoco va fer jugar més d'una vintena de jugadors que no sembla que feren un gran partit tot i l'espectacular resultat obtingut -"patireu per pujar", va ser la lacònica conclusió. I això és tot.

La setmana passada va vindre a provar un jugador argentí que havia estat als equips inferiors del Salamanca o algun equip de la Meseta -no ho sé cert- però no sé si va jugar. Suposo que sí. Tornaríem a sentir el dolç accent argentí, com en l'època del clan Leardi o de Rodríguez (a qui la gent anomenava Menotti per la seua espectacular semblança amb César Luis). M'han dit que si el dimecres

el CDB juga un partit a casa davant l'Oriola, de segona B, però el que sí que sé cert és que el diumenge ve el Castelló, i que el dia del San Jorge el Benicarló li retrà un homenatge al mestre Palanques. Qui vulga saber més que vaja a Roma, que jo ja no sé res més.

Ara em vull permetre el luxe de llançar una idea per tal de recaptar fons que alleugerescuen les escagransides arquies del club. Com tothom sap, dissabte comencen les festes. Una de les novetats d'enguany és l'absoluta gratuïtat dels espectacles, mentre que una de les coses que no varia és el recinte de les penyes amb els seus casinoyots de llanda i els actes generalment de poca lliga. Jo proposo que el CDB organitze una penya i planifiqui la seua guingueta al bell mig de la marxa penyera. L'expenedoria de beguda aniria a càrrec dels jugadors, mentre que el tresorer i/o comptador de l'entitat s'encarregarien de cobrar les consumicions i encomanar la beguda.

Tres partits del primer equip i un del juvenil són els actes que actualment ofereix el CDB al programa de festes. Tres esdeveniments d'empaque i solera que justificarien l'entrada de l'entitat al repartiment d'aquesta

bicoca econòmicofestera que són els llocs d'expedició de beguda sense massa control aparent instal·lats a la partida Povet. Sí, ja sé que l'esport no és massa amic de la gresca, però donada la delicada situació econòmica de l'en-

"Tres actes del CDB al programa de festes justifiquen l'entrada de l'entitat a la bicoca econòmicofestera de la Partida Pòvet"

titat degana del poble, es podria fer una excepció; sense anar més lluny, un any ja van portar el Mesón del Vino.

Després d'aquesta magnífica però modesta aportació a l'economia del club, voldria fer un petit esment a la col·laboradora habitual d'aquest setmanari, senyoreta Oms, perquè se n'ha anat a un lloc desconegut del sud-est asiàtic mentre jo m'estic esprement la neurona per tal d'omplir aquesta pàgina amb la poca dignitat de sempre. Però això no és el pitjor, no. Aquesta intrèpida

reportera, no contenta amb fer vacances mentre jo treballa, té la gosadia d'anar-se'n quasibé a les antípodes en viatge de plaer i encara té la barra de dir que no té temps de pujar al municipal de la Carxofa per tal de fer un parell o tres de fotos que il·luminen aquesta trista però desgavellada secció.

Com sempre, en aquesta pàgina, fent amics.

L'amo m'ha dit que la setmana que ve no sortim, que a festes descansarem i que ja ens veurem passada la setmana gran. Jo ja me n'alegro, ja, però li he dit que quan es fan vacances els números de les revistes es dupliquen, que no ho ha fet mai. Per exemple, si la setmana que ve tocava el 398 i la revista no surt, tranquil·lament se li poden posar dos o tres números i dir que correspon als 397 i 398 a l'hora, així s'arribarà ben aviat als mil i queda molt bé. No m'ha dit res i em sembla que no ha tingut en compte la meua -una més- brillant idea, perquè ha arrufat la cella esquerra i ha semitancat l'ull dret. Una vegada més, no sé què pensar.

Col·laboracions a l'adreça:

laveudebenicarlo@eresmas.com

PABLO MARTÍNEZ 5è AL CAMPIONAT D'ESPANYA ABSOLUT D'ATLETISME

TEXT: vicent ferrer

Pablo Martínez que aquest passat cap de setmana va competir en el campionat d'Espanya absolut celebrat en Jerez (Cadis) va obtenir la cinquena plaça en la prova de 400 m.v. amb un temps de 51'66". També va

participar en la prova de relleus de 4x400 m en la que va sortir de tacs i van arribar a meta en quart lloc.

A pesar que la seua marca personal és de 50'57" va fer una gran carrera doncs així com els absoluts estaven en el seu millor moment, ell fa un

mes que va complir amb la seva categoria. En l'europeu de Polònia en el qual va estar present fa 15 dies els resultats dels tanquistes espanyols van ser bastant dolents per causes alienes als participants. Tanmateix la temporada de Pablo ha estat brillant i pro-

gressiva des del principi de la temporada, que s'acabarà el pròxim cap de setmana dia 9 d'agost en el meeting que se celebrara a Sant Sebastià.

CICLOTURISME PER XERTA

TEXT: xiruca

No era l'etapa de l'Alpe d'Huez del Tour de França però per a nosaltres com si ho fóra. Així, soltant alguna que una altra bola sobre el quilometratge: que si eren 25 o 30 quilòmetres, eixíem el 13 de juliol a les deu ja passades de l'estació de Xerta.

La Via Verda és molt entretinguda i no t'adones de l'esforç al principi. Passarem pel costat de l'Assud de l'Ebre, sempre rodejats de pi blanc i boscos de ribera. Quan ens acostàvem al riu Ebre ens endinsem en un llarg túnel i en eixir deixem de vore el riu.

Férem una parada per a esmorzar en el baixador de Benifallet, ja en la Sierra de Pandols, agafàrem forces, perquè d'ací a la Fontcalda,

una suau pendent no ens deixaria, el que ens féu realitzar més parades, ja siga per a descansar, contemplar el Riu Canaletes o l'estació de Pinell de Brai.

Pel camí, Pau i Iván deixaren la bicicleta, Pau per a pujar a la bici de son pare, habilitant-li aquest un seient per a poder anar més còmode i Iván pujà al seient de Jesús fins a la Fontcalda. Nerea també es baixa de la bici però després, el seu esperit lluitador la fa tornar a pujar fins al final. Jo, modèstia a banda, portava a Patrici en una empinada costa fins a l'ermita per a després tornar a arregar a Pau, doncs l'invent del seient fracassà al final.

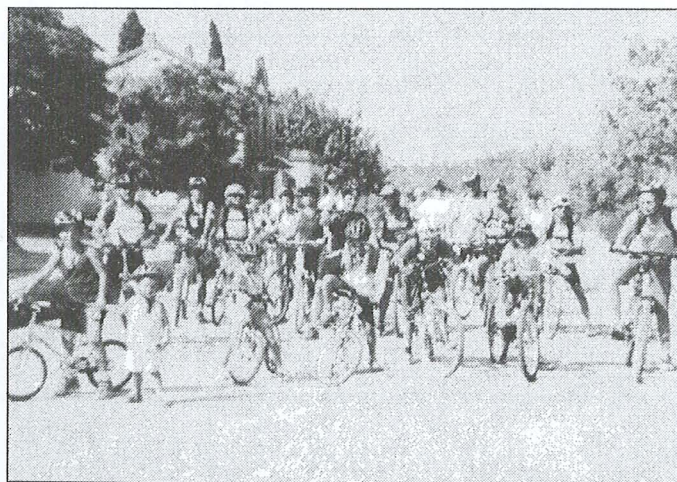
Tranquil·lament anava arribant la gent, ara Daura, després Filiberto, així tots. Uns es prengueren un

merescut descans en el bar, altres banyant-se en el riu i després a dinar, esbarjo i cafés.

Sabiem que li vènia el nom a l'ermita per les aigües termals que allí brollen, però la calda que caia, 40é C, també ens fa endevinar. Cada un buscava el lloc més fresc, jo optí per l'església, on en un banc en vaig deixar caure i mirant el

sostre vaig vore que un capitell no estava en simetria amb la columna, clar, si mires al sostre alguna cosa has de vore.

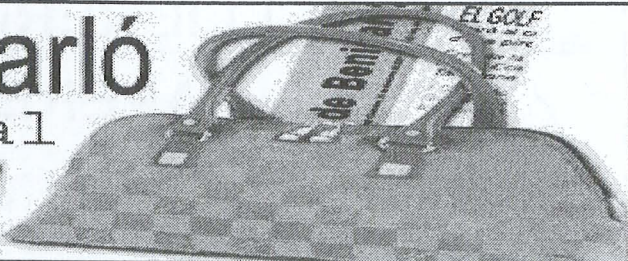
A les quatre marxamos tots cap avall i en una hora arribarem a l'estació de Xerta, regàrem el cos amb aigua fresca i cap a casa.



La Veu de Benicarló

amb l'esport local

subscriu-te !!



EL CÒMIC/ per Xavi Burriel

Incendis



**Ja pot passar a encarregar els llibres de text:
Còl·legis públics i centres d'ESO i Batxiller**



**COPISTERIA
LLIBRERIA
PAPERERIA**

CÒPIES COLOR

B/N I PLÀNOLS

GRÈVOL

**Sant Blai, 2 -Tel.: 964 475698
12580 BENICARLÓ**